

Вотінцева Ірина

викладач технологічних дисциплін

Олександрійський коледж

Білоцерківського національного аграрного університету

м. Олександрія

ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ НАУКОВО-ВИХОВНОЇ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Кожен процес та робота починається з організації, методики та технології виконання. Виховний процес насамперед, сукупність виховних заходів, що спрямовані на формування та гармонійний розвиток особистості. Поважне місце в цьому процесі займають досвідчені викладачі, з високим рівнем знань та вмінь.

Виховна робота, повинна бути в рамки навчального процесу, та постійно впливати на великий спектр форм діяльності, що сприяють формуванню всебічному розвитку особистості. Сюди відносяться і навчальні заняття, практичні заняття, практика, наукові гуртки, комплексні навчально-тематичні екскурсії, маршрути «вихідного дня», творчі гуртки та студії, організація конкурсів, різноманітні види та форми суспільно-корисної праці та ін.[2].

Виховання особистості студента не можливе без дотримання основних умов освіти, такі як: навчання, саморозвиток та виховання.

Навчально-виховний процес у коледжі спрямований на дорослу людину. Тому, основним завданням виховної роботи, є створення умов для саморозвитку, самовираження і самореалізації особистості. Викладачі повинні не лише давати студентам знання та професійні навички, а й долучати їх до культури, традицій рідного краю.

Відповідно до основних орієнтирів виховання у вищих навчальних закладах виховання студентів здійснюється у контексті громадянської та загальнолюдської культури, що включає в себе весь навчально-виховний процес, та ґрунтується на свободі вибору мети життєдіяльності, а також

посилює інтереси особистості, суспільства і держави.

Виховна робота має такі напрямки:

1. Національно-патріотичне виховання.
2. Правове виховання.
3. Моральне виховання.
4. Екологічне виховання.
5. Естетичне виховання.
6. Трудове виховання.
7. Фізичне виховання та формування здорового способу життя[4].

Важливу функцію в навчально-виховному процесі відведено саме організаційній роботі, в яку входять: робота в комісіях, організація та проведення конференцій та семінарів, робота структурних підрозділів навчальних закладів, робота направлена на поліпшення матеріально-технічної бази закладу, а також профорієнтаційна робота начального закладу.

Методична, наукова та організаційна робота викладачів планується в обов'язковому порядку згідно відповідних розділів індивідуального робочого плану, який складається на весь навчальний рік. В ньому відзначаються підсумкові результати. Вищий навчальний заклад може нормувати методичну, наукову та організаційну роботу викладачів[1].

Організаційна робота викладача передбачає перевірку конспектів, колоквіуми, проведення співбесіди, роботу куратора, керівника клубів, виховну роботу в гуртожитках, проведення засідань, семінарів, екскурсій тощо. За всі види роботи викладач звітується на засіданні циклової комісії, та на педагогічних семінарах [3].

Обов'язковою є науково-дослідна робота викладачів. Наукова робота включає в себе такі види, як: виконання планових держбюджетних науково-дослідних робіт; написання і видання підручників, колективних договорів; посібників, монографій, доповідей на конференціях, наукових статей і тез; редагування підручників, та їх рецензування; робота в редколегіях наукових журналів; написання відзивів на дисертації; керівництво науково-дослідною роботою студентів; участь у наукових радах.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту». Освіта в Україні. Нормативна база. К.: КНТ, 2006. С.40 – 93.
2. Карпенчук С. Г. Теорія і методика виховання: навч. посібник. К.: Вища школа, 1997. 304 с.
3. Кузьмінський А. І. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник. 2005. 485 с.
4. Нагаєв В.М. Методика викладання у вищій школі: навч.посібник: В.М. Нагаєв. К.Центр учбової літератури, 2007. 232 с.

